

Letna plača 2 gold.
Družtveniki dobivajo
list brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji, dijaki in
nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gl.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva

po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Snažnost pri čebelarstvu. — Kratko poročilo o 24. občnem zboru avstrijskih in nemških čebelarjev v Pragi od 8. do 11. septembra. — Letni račun. — Naznanilo.

Snažnost pri čebelarstvu.

(Sklep.)

Kdo pa ima dobiček ali škodo od tega? Dobička nima čebelar, ampak medar; škodo pa občinstvo naj pred, potem pa čebelar naj večo. Da kak krajcar več dobi, dá vse, kolikor ima, na prihodnost ne misli. Na spomlad pa gré pitanca iskaje na vse strani ter poslednjič kupi namest pitanca za sold cenejše skisano čorbo, ki je pravi strup za čebele ter je že brez števila panjev vničila in marsikomu vse čebelarstvo priskutila za vselej.

Kako pa temu pomagati? Pač silno težko. Ko bi hotli medarji za občinstvo pripravljati pošteno blagó, čebelarjem pa ga pošteno plačevati, bi bilo vse pravde konec — čebelarji bi se mogli podati. Ali dokler bo lakomnost na svetu in stara navada toliko oblast čez slovenske čebelarje imela, bo težko kaj izdalo. Lakomnosti pri medarjih preganjati, si nikakor ne upamo, bilo bi prazno delo. Naj laglje bi pomagali čebelarji sami, ko bi se iz rok lakomnih barrantačev iztrgali ter méd sami pripravljali. Se vé da se pa to ne bode zgodilo, dokler ne bodo starega panja popustili, in s premakljivim satovjem čebelariti začeli. S tem nočemo nikakor zatrdovati, da pri starem panju snaga ni mogoča. Da, bi že bila mogoča, naj bi čebelarji in medarji le hotli; vendar je pa delovanje z novim panjem vse drugačno.

Le pri premakljivih satnikih zamoremo rabiti médmetalnico, ter naj čistejše blago, dobiti. Pri tih tudi zamoremo méd od medú ločiti ter ga po vrednosti spečati. In kako prijetna je čebelna trgatev na jesen v novem panju! Sat za satom se vun jemlje ter deva, kamor

sliši: čist méd k čistemu médu, prazno satovje k praznemu satovju, čebele pa in zalega nazaj v panj. Je li taka zalega na jesen nepotrebna? Nikakor ne tako, kakor se sploh misli, ker le mlade čebele zimo preživijo ter so prve naj pridniše delalke na spomlad, čez zimo pa odgojevalke nove mladine; stare čebele veči del odmerjó. Glejte pa nevednega čebelarja! On naj boljše blago proč meče, da dober méd z njim kazi ter si za prihodnje potrebe strup pripravlja. Tedaj naj prvo: Čebelarji, spoznajte zmoto, poboljšajte se ter bodite pošteni.

K izvrševanji tega bi dalje veliko pomagalo, ko bi se osnovala družbica, ktera bi surovo blago skupovala ter ga potem pošteno za občinstvo in prodajo pripravljala. Take družbice se nahajajo po Nemškem tú in tam; naj berž, da še premalo, ker tudi tam tožijo, da se méd po pravi ceni težko spečá. Vendar pa je méd po Nemškem navadno ravno še enkrat tako drag, kakor pri nas; prav zato, ker ga laglje spečajo in ker ga bolj snažno pripravljajo, kakor naši slovenski čebelarji.

Naj bi bilo slov. čebelarsko društvo vsestransko podperano, kakor smo se nadejali — se nam je tudi obetalo — in kakor reč zasluži, bi bila taka naprava že zdavnaj osnovana ter tudi delovanje pričela — gotovo ne v škodo slovenskih čebelarjev.

Kratko poročilo o 24. občnem zboru avstrijskih in nemških čebelarjev v Pragi od 8.—11. septembra.

(Dalje.)

Nekaj let sém, je Buttlerow rekel, so se čebelarji zeló začeli zanimati za to novo pleme. Pred dvema leti sem prejel od nekega Kavkazijerja osem matic, ktere sem v Moskva poslal. Lansko leto mi je nek drugi čebelar s Kavkazije poslal 24 matic. Razdelil sem jih znanim čebelarjem, ter tudi nekaj g. Vogel-nu na Nemško poslal. Potoval sem letos sam v Kavkazijo in sicer v „Val du Kaukas“, kjer prebivalci prav umno čebelarijo. Vse sem najdel potrjeno, kar sem hvalevrednega od te čebele slišal. Tamošnji čebelarji so mi kazali lepe letne pridelke od te čebele. Vidil sem, kako so lastniki brez naobraznice in rokovic, brez pokajenja panje na solncu pregledovali, popravljali, polno satovje izrezovali in z praznim nadomestovali, celó matične zibelke odtrgovali in pri vsem delovanji — le ena čebela ni pičila! Rojí Kavkaziška čebela prav rada, matičnih zibelk brez števila nastavlja. Njena pohlevnost je res tolika, da je skoraj neverjetna ter jo človek naj rajše le za pravlico imel.

Naroča in dobiva se lahko pri gospodarski (ekonomični) družbi v St. Petersburgu.

G. Vogel vse to potrjuje ter pravi, da panj, ktereга mu je g. Buttlerow letos poslal, se je prav dobro obnašal. Dobil je iz njega 12 matic in sicer sedem prav lepih, od kterih je tri za-se prihranil, štiri

pa je g. Günther-ju poslal. Meseca junija mu je B. poslal štiri druge matice, ki so bile malo svitlejše barve. Toliko sem se prepričal, da, če tudi se na prvi pogled ne razloči veliko od naših čebel, je vendar posebno pleme, ter se našim ne more prištevati. Kakošnja je marljivost Kavkaziške čebele in koliki pridelki, ne more nič reči ker jih ima še premalo časa na poskušnjo. Skusil je le toliko, da matica je prav rodovitna ter tudi rada rojí. Pohlevna je brez mere; tudi v soparnem vremenu, sedé na zalegi ne pika.

Hitro si je pa naročevati, ne svetuje; ker daljava je vendar silno velika in tedaj tudi stroški preveliki. Pustimo, je rekel, da jo strokovnjaki poskušajo in če bo odgoje vredna, jo bomo že dobili, naj bi bila še bolj dalječ.

Po tem dvojnem, res jako zanimivem poročilu o Kavkaziški čebeli, je g. Frey obravnaval, kako se matice za dom ali za prodaj nalašč odreja? Priporočal je za to štirivogalni panj, ktereга podolga in počezna dilica v štiri predale loči, katerih vsak naj ima svoje žrelce. Panj mora prosto stati, da bodo mlade matice lahko oplodene. Le močni panji dadó lepe matice, ker toplota je glavna reč in slabič je nima. Je en oddelek preslab, se kar ločilna dilica vun vzame in se s čebelami sosednega oddelka združi.

G. Dzierzon priporoča za matično odgojo svojega dvojčika — dvojni panj. Misli drugih so razdeljene: eni so za dvojčeka, drugi za čveterčeka.

G. Reinert odgovarja na prašanje: Kaj je vzrok, da kužna bolezn gnjilé zalege marsikje nenadoma nastopi, kjer je pred nikoli ni bilo? Naj večí vzrok vidi v dandanašnji brezvestnosti. Vse se peha in dela le za dobiček, pošteno ali nepošteno, malo koga skrbi. Taki so tudi prodajalci medú. Večí del sami niso čebelarji, tedaj tudi nevedni. — Njih edina skrb je, da po nizki ceni kupujejo in po dragi prodajajo, vse drugo jih toliko briga, kakor lanski sneg. Posebno mnogo strupenega medú se vvaževa po morju. . . . Včasih je vzrok zalegi neugodno vreme. Gostokrak toliko zaželjena mana, ki je večí del le živalski izmeček listne uší. Če malo, ne škoduje; ali gorje, če v preveliki meri. In zadnjič so razširjevalci kužne zalege čebelarji samí. Nekteri zarad nevednosti, ki bolezní ne poznajo; drugi zarad lakomnosti, tretji zarad neumne sramožljivosti, drugi še iz drugih vzrokov.

G. Hilbert predgovorniku pritrduje ter dostavlja, da letošnje spomlad je bilo prav veliko te kužne bolezní zato, ker je zarad spremenljivega vremena brez števila čebel bilo končaníh, ostala peščica čebel mnogo nastavljené zalege ni mogla zadostno ogrevati, od tod smert in gnjiloba zalege. In, kar je žalostno in pregrešno — mnogo čebelarjev je molčalo in celó tajilo, tako pa se je nesreča in kuga širila od vasi do vasi. „Gospoda moja, konečno vsklikne, zakaj molčati, zakaj tajiti? Je mar li to kaj sramotnega? Ne, ampak le nesreča, ki zna vsakega — tudi naj umnejšega čebelarja zadeti.

(Konec prih.)

Letni račun

čebelarskega društva v Ljubljani za leto 1879.

I. Dohodki:

1. Letnina udov za leto 1879	165 gld. — kr.
2. Za prodano čebelarsko orodje	3 " 50 "
3. Za prodanih 6 letnikov á 50 kr.	3 " — "
4. Na zaostali naročnini prejšnjih let	15 " — "
	<hr/>
	186 gld. 50 kr.

II. Stroški:

1. Za poštne marke	26 gld. 60 kr.
2. Klein-Kovačevi tiskarni za list in prilogo	166 " — "
3. Za vredništvo potrebne časopise, ker v zameno ne dobivamo več, kakor enega laškega	8 " 70 "
4. Za razne opravniške in vredniške stroške n. pr. listne marke, naslovi, razpošiljanje i. t. d.	74 " — "
	<hr/>
	265 gld. 30 kr.

Društveni račun za preteklo leto tedaj kaže primankljeja 78 gld. 80 kr. Če k temu prištejemo lanski primankljej 746 gld. 92 kr., znaša vsega primanjkljeja vkup 825 gld. 72 kr. a. v.

Opomba 1. Dovoljenih 50 gld. za potovanje k 24. občnemu zboru v Prago nismo v pošte jemali, ker so bili za to porabljeni, za kar dovoljeni.

Opomba 2. Podpore nismo letos nikakoršnje prejeli; letnine je tudi mnogo zaostalo, zato spet primankljej.

Naznanilo

udom čebelarskega društva.

Z dvanajstim listom končamo sedmi tečaj „Slovenske čebele“, ter z njim tudi sedmo leto obstanka čebel. društva.

„Čebelarsko društvo“ bo skušalo še prihodnje leto živeti ter bode izdajalo „Slovensko čebelo“ v sedanji obliki. Prilogo: „Navod za umno čebelarstvo“ si bode prizadevalo skončati berž ko mogoče, vsikako pa vsaj v teku leta.

Tedaj prosimo vse dosedanje zveste ude, naj nam še prihodnje leto svoje podpore ne odtegnejo, ter tudi, če mogoče, kakega noviga uda pridobijo; ker sicer bi znalo novo leto lahko mogoče tudi zadnje leto za „Čebelarsko društvo“ postati.

Novi udje dobijo do zdaj tiskani poli „Navoda“ brezplačno za nameček.

Vsim častitim, spoštovanim udom prav srečno i veselo novo leto želi

„Vredništvo“.